

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สรุปผล

ผลการวิจัย การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างกระบวนการมีค่าเท่ากับ 83.44 และประสิทธิภาพหลังกระบวนการมีค่าเท่ากับ 81.73 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $83.44/81.73$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.5772 คิดเป็นร้อยละ 57.72
2. คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. คะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00–4.53 อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ด้านที่ได้รับความพึงพอใจลำดับมากไปหาน้อย คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 รองลงมาคือด้านการวัดประเมินผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และด้านสื่อการเรียนการสอนเท่ากับ 4.29

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างกระบวนการ มีค่าเท่ากับ 83.44 และประสิทธิภาพหลังกระบวนการมีค่าเท่ากับ 81.73 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $83.44/81.73$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ที่ผลการวิจัยเป็นดังนี้อาจสืบเนื่องมาจาก แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ และได้ผ่านการสร้างโดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาเพราะการเรียนการสอนจะได้ผลดีจะต้องใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนใช้แนวคิดทฤษฎี และจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นพื้นฐานในการสร้าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกให้มีความสอดคล้องกับทฤษฎีที่สำคัญคือ 1) แนวคิดในเรื่องกฎแห่งผลของธอร์นไคด์ (Thorndike) แบบฝึกที่สร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยาข้อนี้ ต้องให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดนั้นได้พอสมควร และควรมีค่าเฉลี่ยให้นักเรียนสามารถหาคำตอบได้ หลังจากทำแบบฝึกเสร็จแล้ว 2) แนวคิดในเรื่องการฝึกหัดของวัตสัน (Watson) การสร้างแบบฝึกตามหลักจิตวิทยานี้ ควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้นานสามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ 3) แนวคิดในการเสริมแรงของธอร์นไคด์ (Thorndike) ในการสอนฝึกทักษะนั้น ควรควรให้การเสริมแรง โดยการให้กำลังใจอย่างดีแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ ดังคำกล่าวของ วิลสัน สุนทรโรจน์ (2544 : 2) ที่กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรเหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีการทำได้ง่าย มีรูปภาพน่าสนใจ ใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง และสร้างตามหลักการที่ดี คือสร้างขึ้นให้สอดคล้องกับกฎการเรียนรู้ จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพิศ คงทรง (2549 : 86-88) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองแก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.04 / 82.42 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจิรัตน์ สระหอม (2548 : 84 -86) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ด้วยแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.46 / 82.78 และจากผลการวิจัยที่พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.5772 คิดเป็นร้อยละ 57.72 ที่ผลการวิจัยเป็นดังนี้อาจสืบเนื่อง มาจาก ผู้เรียนได้รับการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง และได้รับการปรับปรุงแก้ไขเมื่อมีข้อบกพร่องทุกครั้ง จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา เขมมณี (2544 : 2-11) ที่กล่าวว่า การให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจ (Center of Attention) หรือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ การให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้หากผู้เรียนมีส่วนร่วม (Participation) ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นผู้เรียนจะเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนรู้มาก และจะเกิดการเรียนรู้ที่ดีตามมา การมีส่วนร่วม (Active Participation) หมายถึง การมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ตื่นตัว ตื่นใจ หรือมีใจจดจ่อ ผูกพันกับสิ่งที่ทำ มิใช่เพียงทำไปให้เสร็จภารกิจเท่านั้น ดังนั้น การที่จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมนั้น กิจกรรมนั้นจะต้องมีลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่าง "Active" คือ ช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นตัว ตื่นใจ มีความจดจ่อ ผูกพันกับสิ่งที่ทำ จึงทำให้เกิดผลดังกล่าว ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 57.72 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลวรรณ เถลียวชาติ (2547 : 104-105) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง บึงนกงั่ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโนนน้อยแผ่นดินทอง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านเขวาสีสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.57 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 57 และ รุจิรัตน์ สระหอม (2548 : 84-86) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ด้วยแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ผลการศึกษพบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะ เท่ากับ 0.7430 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 74.30

2. ผลการวิจัยที่พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียน ที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่ผลเป็นดังนี้ อาจสืบเนื่องมาจาก แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ได้ผ่านกระบวนการจัดทำที่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการ จนทำให้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าวมีประสิทธิภาพ ดังผล การหาประสิทธิภาพ และดัชนีประสิทธิผล ตามข้อ 1 และข้อ 2 สอดคล้องกับ สมพิศ คงทรง (2549 : 86-88) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ด้วยแบบฝึกทักษะของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองแก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.04 / 82.42 2) นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้อง กับ ขวัญฤทัย แสนพันธ์ (2545 : 82-84) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือ โดยการใช้แบบ ฝึกสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเขียนกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนบ้านกำแพงเพชร สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสงขลา แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 12 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 41 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือ โดย การใช้แบบฝึกสร้างสรรค์มีผลสัมฤทธิ์หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

3. ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีค่าระหว่าง 4.00 – 4.53 อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ด้านที่ได้รับความพึงพอใจลำดับมากไป หาน้อย คือด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 รองลงมาคือด้านการวัดประเมิน ผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และด้านสื่อการเรียนการสอนเท่ากับ 4.29 จากการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับได้แก่ นักเรียนได้คิด วิเคราะห์ร่วมกันในระบบกลุ่มอย่างมีความสุข ($\mu = 4.53$) รองลงมาคือ ตัวอย่างช่วยให้ นักเรียนทำแบบฝึกทักษะได้เร็ว ($\mu = 4.47$) และ นักเรียนได้ร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ($\mu = 4.47$) และมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน เท่ากับ 4.35 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ที่ผลการวิจัยเป็นดังนี้ อาจสืบเนื่องมาจากกระบวนการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะที่เป็นระบบ คือ มีการศึกษา หลักสูตรทฤษฎีการเรียนรู้และหลักการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดี ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ และมีการปรับปรุงแก้ไขนำไปทดลองใช้จนได้แบบฝึกทักษะ ที่มีประสิทธิภาพจึงทำให้นักเรียน

มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ สมยศ นาวิการ (2546 : 155 – 160) ที่กล่าวว่า การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือปฏิบัติงาน มีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ คือ 1) ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง 2) ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วย ปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดี จะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล หรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้ ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจิรัตน์ สระหอม (2548 : 84-86) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ด้วยแบบฝึกทักษะของนักเรียน ชั้นประถม- ศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารั้วรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้จากการวิจัยในครั้งนี้

1. การใช้แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ ครูต้องแนะนำชี้แจงและอธิบาย พร้อมทั้งตัวอย่างประกอบหลายๆ ตัวอย่าง เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจก่อนลงมือทำ
2. ครูควรดูแลการปฏิบัติงานของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง หากนักเรียนเกิดปัญหา จะได้ชี้แนะแนวทางแก้ปัญหาในทันที เพื่อให้ นักเรียนเกิดความอบอุ่น เชื่อมแน่นและไม่หือห่า
3. ในการทำแบบฝึกในชุดเดียวกันควรทบทวนความรู้เดิมจากแบบฝึกที่ทำมาแล้ว (กรณีสอนหลายชุด) จะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น
4. ครูควรให้อิสระในการเขียนแก่นักเรียนให้มากที่สุด เพื่อ นักเรียนจะได้เขียนแสดงความคิดของตนได้อย่างสร้างสรรค์

5. ครูควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างแบบฝึก เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ
6. ในการสร้างแบบฝึกทักษะ (การเขียนเรื่อง หรือการเขียนเรียงความ)ควรเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัว และนักเรียนมีประสบการณ์จะช่วยให้เขียนได้ดี
7. ให้คำชมเชยกับนักเรียนที่เขียนได้ดี และแก้ไขข้อบกพร่องให้กับนักเรียนที่มีปัญหา ด้วยถ้อยคำที่สุภาพ เพื่อเป็นแรงเสริมให้นักเรียนไม่ย่อหน้าในการเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในเรื่องอื่นและรายวิชาอื่น
2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียน ที่เรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. ควรมีการศึกษารเปรียบเทียบการเรียนรู้อันหนึ่งของนักเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับวิธีการสอนรูปแบบอื่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY